

عنوان مقاله:

حمایت از داده شخصی در حقوق اتحادیه اروپا و امکان سنجی آن در نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات حقوق عمومی، دوره 53، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده‌گان:

مهدیه لطیف زاده - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

سید محمد مهدی قبولی درافشان - دانشیار گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

سعید محسنی - دانشیار گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

محمد عابدی - استادیار گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

با تصویب مقررات عمومی حفاظت از داده اتحادیه اروپا در خصوص حمایت از داده شخصی در سال ۲۰۱۶ و لازم الاجرا شدن آن در سال ۲۰۱۸، تمامی کشورهای عضو اتحادیه اروپا ملزم به حمایت حداقلی از داده‌های شخصی و اشخاص موضوع داده شدند. حمایت‌های حداقلی این مقررات در مواد مختلفی بیان شده است که نسبت به بسترهای قانونی سابق اتحادیه اروپا و سایر کشورها، در خصوص حمایت از داده شخصی دقیق‌تر، سختگیرانه‌تر و در مقام عمل کاربردی‌تر است. یکی از اساسی‌ترین جنبه‌های حمایت از داده‌های شخصی، جریان حقوق مختلف برای اشخاص موضوع داده است. این مقررات در چندین ماده، به حقوق اشخاص موضوع داده جهت حفاظت موثر نسبت به داده‌های شناسنامه کاربردی دارد. با توجه به اینکه حفاظت از داده‌های شخصی و اشخاص موضوع داده امری مهم و یکی از حقوق شهروندی در هر جامعه‌ای است، ضرورت بررسی این مسئله در نظام حقوقی ایران نیز احساس می‌شود. در این پژوهش با بیان حقوق اشخاص موضوع داده از نگاه مقررات اروپائی مربوط به داده شخصی، روش شد. اگرچه به موجب قوانین موضوعه ایران، مبانی حقوقی ایران و فقه امامیه برخی از حقوق اشخاص موضوع داده در حقوق ایران نیز وجود دارند؛ لیکن تمامی این حقوق اثبات شدنی نبوده و حقوق موجود نیز خالی از اشکال نیست؛ بدین سبب تصریح قانون در این خصوص ضروری است.

کلمات کلیدی:

پیش‌نویس لایحه «صیانت و حفاظت از داده‌های شخصی»، حق اعتراض، حق انتقال داده، حق دسترسی، حق فراموش شدن، شخص موضوع داده.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740244>

